Caus. einschläfern, töten. **प्र** einschlafen, sich schlafen legen; *p.p.* **प्रसुप्त** eingeschlafen, schlafend, unthätig, empfindungslos. *Caus.* einschläfern. **संप्र** *p.p.* eingeschlafen, schlafend. **सम्**, *p.p.* *dass.*

स्वपक्ष *m.* die eigene Partei.

1. **स्वपत्य** *n.* gute Nachkommenschaft; gute Schöpfung *o.* gutes Werk.

2. **स्वपत्य** gute Nachkommenschaft habend *o.* gutes Werk ausführend.

स्वपन schläfrig; *n.* das Schlafen.

स्वपराह्णे (*Loc.*) spät am Tage.

स्वपस् geschickt im Werke; *m.* Künstler, Wunderthäter.

स्वपस्य्, **°स्यते** geschickt *o.* thätig sein.

स्वपस्यु thätig, fleifsig.

स्वपस्या *f.* Thätigkeit, Fleifs, Geschick.

स्वपिवात wohlbegehrt.

स्वप्नय *n. impers.* zu schlafen.

स्वप्न *m.* Schlaf, Traum.

स्वप्नज् schläfrig.

स्वप्नभाज् Schlaf geniefsend.

स्वप्नया *Adv.* im Traum.

स्वप्नस् wohlhabend, reich.

स्वप्नान्त *m.* Schlafes- *o.* Traumeszustand.

स्वप्नाय्, **°यते** schläfrig sein, träumen.

स्वप्न्य *n.* Traumgesicht.

स्वप्रधान vorherrschend; *Abstr.* **ता** *f.*

स्वभानु selbstleuchtend.

स्वभाव *m.* eigenes Wesen, Natur, Anlage, Charakter. **°—**, *Instr. Abl.* (*auch auf* **तस्**) von Natur, von Anlage, von Haus aus.

स्वभिष्टि günstig *o.* begünstigt.

स्वभू *u.* **°ति** von selbst entstehend.

स्वभूमि *f.* eigenes Land, Heimat.

स्वमहिमन् *m.* eigene Gröfse.

स्वमांस *n.* das eigene Fleisch.

स्वमातृतस् von Seiten der (eigenen) Mutter.

स्वयंवर selbst wählend, *bes. f.* **आ** den Gatten. *m.* Selbstwahl, *bes.* Gattenwahl (*auch* **°ण** *n.*).

स्वयंवरवधू *f.* eine Gattin nach eigener Wahl.*

स्वयंवृत selbstgewählt (*Gatte*).

स्वयंकृत selbstgethan.

1. **स्वयंग्राह** *m.* gewaltsames Ergreifen.

2. **स्वयंग्राह** gewaltsam (ergriffen); *n. adv.*

स्वयंज von selbst entsprungen.

स्वयंदत्त selbst gegeben (*als Sohn an fremde Eltern*).

स्वयंधारित selbst getragen.*

स्वयम् (*indecl.*) selbst, von selbst, aus eigenem Antriebe (*oft* **°—**).

स्वयमर्जित selbst erworben.

स्वयमाहृत selbst geholt.

स्वयंप्रकाशमान von selbst leuchtend. *Abstr.* **°त्व** *n.*

स्वयंप्रभ = *vor. Adj.*

स्वयंभग्न von selbst abgebrochen *o.* abgefallen.

स्वयंभु *u.* **°भुव** = *folg.*

स्वयंभू durch sich selbst seiend; *m. Bein. Brahman's.*

स्वयंमृत von selbst gestorben.

स्वयशस् selbstherrlich.

स्वयु selbständig.

स्वयुक्ति *f.* eigenes Gespann; eigene *o.* natürliche Weise, **°तस्** *Adv.* natürlich, selbstverständlich.

स्वयुग्वन् *o.* **°युज्** *m.* (eigener) Genosse.

1. **स्वयोनि** *f.* der (eigene) Ursprung; Mutterleib, Heimatsort.

2. **स्वयोनि** (*f. auch* **ई**) blutsverwandt.

1. **स्वर्**, **स्वरति** tönen, rauschen, besingen. *Caus.* **स्वरयति** mit dem Svarita-Ton sprechen (*g*). *Pass.* **स्वर्यते**, *p.p.* **स्वरित** *s. bes.* — **अभि** einstimmen, zujubeln. **सम्** *u.* **अभिसम्** zusammen tönen *o.* besingen, anrufen, begrüfsen.

2. **स्वर्** *n.* Sonne, Sonnenschein, Licht, Glanz, Himmel, *N. einer best. Welt* (*vgl.* **भुवस्**).

स्वर *o.* **स्वर** *m.* Ton, Schall, Stimme, Accent (*auch* = **स्वरित**), musikalischer Ton, Note; Vocal.

स्वरंकृत recht zugerichtet.

स्वरण hellklingend.

स्वरभक्ति *f.* Teilungsvocal (*g.*).

स्वरयोग *m.* Lautverbindung *d. i.* Stimme.

स्वरवन्त् klingend, laut; betont.